

Domstolsadministrasjonen ved Erling Moe

Høyesteretts historie

Som DA er kjent med, har det blåst en del rundt prosjektet den siste tiden. Det toppet seg for ca. en måned siden, med en rekke kritiske innlegg fra fremtredende samfunnsforskere, journalister og til dels rettsvitenskapsmenn. Jeg har ikke deltatt i debatten, men har brukt tiden til å gjennomtenke mitt videre engasjement i prosjektet.

Det er for så vidt klart at min tilknytning til Høyesterett vil kunne prege fremstillingen. Men denne innebærer også at vil jeg kunne dra fordel av relativt inngående kunnskap om institusjonen. Historien kan skrives på mange måter, og min måte vil være én av dem. Min posisjon måtte selvsagt fremgå på en klar måte i boken.

Både redaksjonskomiteen og jeg selv vurderte på forhånd de kryssende hensyn som her forelå. Når toneangivende personer allerede i startfasen har gått så hardt ut, kan det hevdes at vi undervurderte de betenkeligheter som "min dobbeltrolle" innebærer. Det er imidlertid - slik jeg ser det - ikke grunn til å ta denne realitetsdebatten på nytt. Det avgjørende for meg er at det - slik situasjonen nå er blitt - er grunn til å frykte at det utad alltid vil "hefte" noe ved prosjektet. Det er grunn til å tro at kritikken vil følge prosjektet og at den - uansett resultatet av mitt arbeid - vil prege mottakelsen av boken.

Jeg er også bekymret for at Høyesterett - dersom prosjekt fortsetter i sin nåværende form - kan bli skadelidende på grunn av kritikken. Riktignok styres prosjektet ikke av Høyesterett, men av DA og en uavhengig redaksjonskomité. Debatten viser imidlertid at kritikerne ikke ser denne distinksjonen, eller i hvert fall mener at den ikke gir uttrykk for realiteter. Kritikken mot prosjektet og min "dobbeltrolle" blir således også en uberettiget kritikk av Høyesterett.

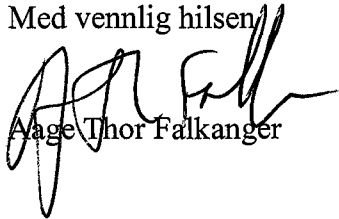
I løpet av de månedene jeg nå har arbeidet med prosjektet, har jeg fått erfare at det er meget inspirerende å skrive om Høyesteretts historie. Det har vært en glede å studere institusjonen nærmere. Til tross for dette er jeg kommet til at det vil være det beste - både for prosjektet og Høyesterett - at jeg trekker meg som forfatter.

Jeg synes det er leit å måtte avslutte skrivingen, fordi jeg mener å ha kommet ganske godt i gang. Forhåpentligvis vil imidlertid mitt arbeid ikke ha vært helt forgjeves, da det innsamlet materiale og foreløpige manuskript - ca. 160 sider - selvfølgelig vil bli overlevert redaksjonskomiteen, dersom det er ønskelig. En ny forfatter vil forhåpentligvis kunne ha nytte av dette. Jeg stiller meg også på andre måter til disposisjon for redaksjonskomiteen og en eventuell ny forfatter..

Dersom det ikke er aktuelt bruke mitt foreløpige manuskript, vil jeg sannsynligvis arbeide videre med det selv på den ene eller annen måte - i form av bøker eller artikler.

Jeg er den første til å beklage denne beslutningen, men er kommet til at dette er den beste løsningen i den foreliggende situasjon.

Med vennlig hilsen

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Aage Thor Falkanger'. The signature is stylized and cursive, with the first letter 'A' being particularly large and prominent.

Aage Thor Falkanger